

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

In festo SS. Trinitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

III. Demum in Pentecoste in linguis igneis apparere dignatus est, ad significandos præcipuos affectus, quos in Apostolis, virisque Apostolicæ perfectionis studiosis operaturus esset, inflammando eos amore Dei, & proximi, zelo diuinæ gloriæ, & salutis animarum propagandæ, simulque ijs impertiendo gratiam miraculorum, notitiam omnium linguarum, diuinam eloquentiam, & sapientiam necessariam ad mundi conversionem.

Quàm abundè hos effectus edidit in cordibus Apostolorum, totque aliorum Apostolicum spiritum æmulantium, quorum omnia dicta, facta, mores, gestusque omnes ignem spirare, ignitasque linguas referre videbantur! O quàm potens est ille ignis Spiritus sancti, qui in momento totum hominem in se transformat! Zelus proficiendi in amore Dei, & proximi.

In Festo SS. Trinitatis.

De amore SS. Trinitatis erga quemuis Electum.

Domin.
Trinit.
I.

Ex medit.

I. **D**EUS vnus in essentia, & trinus *de amore* in personis, in seipso infinite *spirituali* beatus, se infinite comprehendens, in- *S. Ignatij* finitè *p. I.*

finitè amans, infinitè seipso cum inef-
 fabili gaudio fruens, te, inter ceteros
 Electos, vt speras, ab æterno benignè
 respexit, peculiariter amauit, & mise-
 ricorditer decreuit te infinitæ suę bea-
 titudinis consortem facere, vt eum
 beatè videres, amares, possideres æter-
 num: & quidem per hæc illa media,
 ad talem gradum beatitudinis, tā sua-
 uiter & efficaciter perducere; insuper
 tot modis seipsum tibi dare in Patrem,
 in Redemptorem, in Sponsam, idq; ex
 gratuita bonitate & misericordia sua:
 & consequenter Pater ab æterno sta-
 tuit te sic creare, dotare, conseruare, in
 filium peculiarem adoptare; Filius sic
 redimere, sic merita tua tibi speciali-
 ter applicare, sic in fratrem & cohære-
 dem regni asciscere; Spiritus sanctus
 sic vocare, sic iustificare, sic in Spon-
 sam assumere, dono perseuerantiæ co-
 ronare. O quantus ille amor! quàm
 immensus, sublimis, æternus, incom-
 prehensibilis! an non simili amore fo-
 ret, si fieri posset, meritò compensan-
 dus? Amor, Gratitude, zelus gloriæ
 Dei.

II. Idem Deus, trinus & vnus, in rem-
 pore, ex eadem gratuita benignitate
 sua, tam peculiariter, te respicere, &
 quasi

quasi manuducere ad prædestinatam gloriam hucusque dignatus est? Pater quidem, non solum te creando, dotando, conseruando; sed insuper seipsum totum tibi in Patrem amantissimum tradendo, & veluti dilectissimo filio, omnia necessaria corporis & anime subsidia, tam paternè, providendo; Filius, non solum sic te redimendo, tam copiosè pretium suorum meritorum tibi applicando, sed insuper seipsum tibi in fratrem per Incarnationem, in edulium per SS. Eucharistiæ participationem dādo, arētissimeque vniendo, Spiritus sanctus non solum te iustificando, tot charismatis ornando, tot diuinis inspirationib. in via perfectionis promouendo; sed etiam seipsum fontem gratiarum tibi communicando, teque in electam Sponsam sibi assumendo.

O quam inæstimabilis & ille talis Patris, talis Fratris, talis Sponsi amor! qualem à te tam ingrato filio, tam indigno fratre, tam inæquali sponsa exigis amoris, gratitudinis, zeli honoris eius propagandi, beneplaciti exequendi excessum.

III. Idem Deus paratus est hunc tam peculiarem æternæ dilectionis affectum Patris, Fratris, Sponsi erga te continuare.

nuare

nuare æternum, modò tu erga ipsum te bonum filium, gratum fratrem, fidelem sponsam præstare velis; seipsum tibi, ineffabili modo, in præmium dando, suæque infinite beatitudinis te pervisionem, amorem, & fruitionem beatificam participem reddendo. O quàm incomprehensibilis illa infinita Dei beatitudinis participatio! At quanto incomprehensibilior tanta Dei hanc conferentis dilectio? Affectus ijdem renouandi.

II. *Quod homo peculiariter sit simulacrũ,
seu imago, templum, & speculum
SS. Trinitatis.*
Ex eadem
medit. de
amore spi-
rit S. Ignatij,
rij, p. 2.

SANCTISSIMA Trinitas voluit hominem, præ ceteris creaturis, sibi simillimum condere, & viuum sui referre simulacrum, ad demonstrandum præclarissimum suum erga eundem amorem. Nam sicuti in SS. Trinitate vna est natura diuinã, & tres personæ inter se realiter distinctæ; sic in homine vna est anima spiritualis, & tres spirituales potentia, memoria, intellectus, & voluntas. Et sicut Deus se intelligens producit verbum; Pater & Filius se mutuò diligentes, spirant Spiritum

ritum sanctum ; sic homo intelligens, producit verbum mentis, seu expressam speciem & similitudinem rei intellectæ, & per amorem efficit in se inclinationem in rem amatam. Si ergo SS. Trinitas sic dilexit hominem, vt imaginem suam illi imprimere dignaretur ; quanto studio entendum foret homini, vt in illam totus per iugem eius recordationem, contemplationem, & amorem transformaretur ? quàm æquum esset, totam memoriam SS. Trinitate, diuinis eius attributis, beneficijs, & operibus ruminandis, intellectum ijsdem reuerenter profundeque expendendis, suspiciendis, magnificandis ; voluntatem affectibus admirationis, gratitudinis, amoris, alijsque sanctis desiderijs, Deum in omnibus & super omnia glorificandi iugiter, prout status præsentis vitæ patitur, eliciendis occupari ? Feruor reuerendi, amandi, & glorificandi SS. Trinitatem omni meliori modo per memoriam, intellectum, voluntatem.

III. Eadem SS. Trinitas voluit hominem assumere sibi in præclarissimum templum & sacrarium, in quo habitaret in tempore, non solum communi

muni

muni more per essentiam, potentiam, præsentiam, vti & in ceteris creaturis, sed modo etiam multò sublimiore,

1. Per gratiam sanctificantem, quâ homo diuinæ efficitur consors naturæ.
2. Per SS. Eucharistiæ participationē, in qua, vti non solum humanitas Christi, sed & diuinitas, ita & SS. Trinitas per naturalem concomitantiam homini vnitur.
3. Per nimiam familiaritatē & obstupescendam peculiaris suæ præsentiae suauitatem, quam in deuotionis exercitijs subinde sinceris seruis suis communicare dignatur?

Quanta sollicitudinē meritò ab omni corde expurgandum, eximio omnium virtutum splendore exornandum, exquisito exemplaris conuersationis odore iugiter implendum foret illud templum, in quo habitare dignatur SS. Trinitas? Amor, zelus proficiendi in triplici via perfectionis, praxis exercitij præsentiae Dei.

III. Demum eadem SS. Trinitas dignata est hominem eligere in speculū itidem peculiarissimum, in quo in æternitate clarissimè relucere diuinæ eius perfectiones, maximè infinita Potentia Patri, Sapientia Filio, Bonitas Spiritui sancto peculiariter attribui

foli-

solita, atque à tota cœlesti curia æternum suspicerentur, amarentur, glorificarentur. Quam mirè enim hæc omnia resplendebunt in humana natura, tam potenter condita, tam sapienter reparata, tam misericorditer iustificata? tam mirabiliter in gratia conseruata? tam liberaliter gloria coronatâ?

O quanta illa dignitas hominis, quanta dignatio SS. Trinitatis! quanta ergò contentione cuique ad laborandum esset, vt, per assiduum studiũ eximix perfectionis, eximium consequeretur gradum gratiæ sanctificantis? quò enim maior in hac vita euaserit in gratia, eò lucidius euadet speculum perfectionum SS. Trinitatis in futura. Gratitude, amor, zelus eximij profectus in omni perfectione.

*De dignatione Creatoris cooperantis
cum Creaturis.*

III.

*Ex eadem
medit. p. 3.*

I. **S**ANCTISSIMA Trinitas, cuius opera, ad extra, sunt indiuisa, non solum te, omnesque creaturas in seruitium, solatiumque tuum conditas, quoad esse & posse naturale, conseruat; sed etiam cum omnibus & singulis earum, vti & tecum in omnibus & singulis actionibus naturalibus coopera-

pera-

peratur per concursum suum ordinarium, quem omnibus agentibus naturalibus, tam necessarijs quam liberis proportionatum promptissimè offert: idque ex gratuita bonitate sua, eo fine, ut tu illo sanctè utaris ad finem tuum ultimum maioris gratiæ & gloriæ consequendum.

Quanta illa dignatio Dei tui tecum in omnibus phycis memoriæ, intellectus, voluntatis, aliarumque potentiarum & sensuum operationibus quodammodo laborantis, imò per omnes aliarum creaturarum tam rationabilium, quàm irrationabilium operationes te instruens, adiuuans, oblectans; per magistrorum voces erudientis; per lumen Solis, Lunæ, Stellarum, ignis te illuminantis; per colores visum, per sonos auditum, per odores olfactum, per sapes gustum, per aeris temperiem tactum recreantis; per ignem, solem, vestes calefacientis; per ventum refrigerantis; per eibum, potum, somnum vires reficientis.

Hæc expendens, an nō admirandum meritò exclames: *Quomodo delere me, in factura tua, & in operibus manuum tuarum dignaris Deus meus? Omnia ossa mea dicant: Domine, quis similis tibi?*

sibi? Quanta ergò reuerentia, filiali timore, amore, zelo eximię perfectionis seruiendum tali Domino, qui sic collaborare dignatur cum tali mancipio? Admiratio, amor, feruor proficiendi.

II. Idem Deus trinus & vnus similiter cooperatur tecum, & cum omnibus agentibus liberis, in omnibus & singulis cogitationibus, desiderijs, & actionibus bonis ac meritorijs, non solum per generalem præfatam concursum, sed etiam per peculiarem influxum gratiæ præuenientis, comitantis, subsequenter, quem tam liberaliter vtrò etiam non rogatus offert; ad omnia & singula bona desideria & opera, gratia excitante impellendo, eadem cœpta gratiâ comitante prosequendo, & gratia subsequente perficiendo, idq; ex eadem gratuita dilectione sua ad augendum meritum viæ, & brauium patriæ.

Quantò illa dignatio admirabilior priore! quàm longè excedit omnem paternam, maternamq; prouidentiam ac sollicitudinem in filijs, ad maiores diuitias & honores prouehendis? Quã promptum paratumq; animum ad omnem eius nutum te fingendi formandiq; vicissim exigit! quid enim æqui-

æquius, quam vt in omnibus diuinæ
eius te accommodes voluntati, qui se
tuæ tam promptè accommodare di-
gnatur? Gratitude, amor, feruor co-
operandi gratiæ, & se totum diuino
perfectè impendendi obsequio.

III. Demùm idem benignissimus Do-
minus tecum, & cum Beatis omnibus
in cœlesti patria cooperari dignabitur
in omnibus internis externisque acti-
bus, quoscumque elicient in omnem
æternitatem: cum singulorum memo-
ria, intellectu, voluntate, alijsque po-
tentijs & sensibus gloriosi corporis
concurrente ad eliciendâ, æternumque
continuandam visionem, amorem &
gaudium beatificum, omnisque glo-
riæ & gaudij accidentalis tam animæ,
quàm corporis perfruitionem.

An non hæc postrema dignatio tan-
tò adhuc prioribus mirabilior, quan-
tò felicior, diuturnior, diuinior? quâ
æquum, vt te totum in tempore eius
impendas gloriæ, qui se totum in
æternitate impendet tuæ?

Affectus ijdem.

(:.)

Quod

Quod Deus sit fons perennis omnis bonitatis & perfectionis in Creaturis elucescentis.

IV.

Ex eadem
medit. p. 4

I. **D**EUS est abyssus infinita omnis essentiae, bonitatis, & perfectionis, etiam possibilis, omnium possibilium creaturarum, & fons perennis omnium bonorum, quae in creaturis reperiuntur, cum illa omnia eminentissimè in se contineat. Est enim *lux super omnem lucem, quam non capit oculus: vox super omnem vocem, quam non capit auris: odor super omnem odorem, quem non capit naris: dulcor super omnem dulcorem, quem non capit gustus: amplexus super omnem amplexum, quem non capit tactus.* Est Potentia, Sapientia, Fortitudo, Pulchritudo, Suavitas, Bonitas, Amabilitas, quam non capit ullus creatus intellectus. Quanta ergo caecitas mortalium tantam Dei bonitatem non amantium, imò futilem creaturae euanidamque bonitatis speciem veræ infinitæque bonitati Creatoris postponentium? Si enim à caecis mundi amatoribus tanto perè diliguntur diuitiae, honores, voluptates, propter aliquam exiguam bonitatem, pulchritudinem, suavitatē,

D d

excel-

excellentiam in ijs apparentem: quid
 si illa bonitas, pulcritudo, suauitas, ex-
 cellentia, duplo, decuplo, centuplo,
 millecuplo maior redderetur, an non
 duplo, decuplo, centuplo, millecuplo
 plus diligeretur? quod si infinite in-
 tenderetur, an non infinite amplius
 diligeretur? En talis infinita bonitas,
 pulcritudo, suauitas, excellentia, & o-
 mnis generis amabilitas est Deus no-
 ster, in quo viua sunt omnia, quæ in
 creaturis ab ipso veluti eximio picto-
 re, depicta, & sic efformata sunt, vt vi-
 ua appareant, licet figuræ sint potius,
 non rei veritas, iuxta illud: *Præterit fi-
 gura huius mundi.* Et tamen, cheu, to-
 ties tam parui æstimatur, tam frigidè
 amatur, tam facilè contemnitur! Hanc
 si vel semel intueri liceret, quomodo
 omnis creata pulcritudo, suauitas, ex-
 cellentia sorderet? nunquam sanè no-
 bis cum beatis comprehensoribus ab
 ea contemplanda, suspicienda, aman-
 da, vel ad momentum mentem affe-
 ctumq; abstrahere liberet, ne quidem
 ob lucrandum omnium possibilium
 oblectationum, quæ ex creaturis et-
 iam possibilibus hauriri possent, æter-
 nam fruitionem! Amor Dei, zelus eius
 obsequio se totum mancipandi.

II. O.

II. Omnis perfectio, pulcritudo, bonitas, suauitas, excellētia, quæ in creaturis vllis vsquam reperta est, & reperitur, est guttula quædam deriuata ex immenso pelago omnis perfectionis, pulcritudinis, bonitatis: ac proinde nullo modo diligenda propter se, nec vt finis vltimus intendenda, sed propter Deum fontem inexhaustum, ex quo emanauit, & prout ipse vult, diligenda est, atque in ipsam, velut vltimum finem, referenda.

Quam sanctè ergò bonitate, suauitate, excellentia creaturarum in subsidium tuum conditarum vt te oporteret, ex ijs ad creatorem agnoscendum, amandum, glorificandum ascendendo: ijsdem veluti adminiculis maioris gratiæ & gloriæ acquirendæ in decurrendo stadio perfectionis innitendo? Zelus Deum in creaturis, querendi, amandi, glorificandi, ijsque sanctè secundum diuinum beneplacitum vtendi.

III. Quicquid in te est boni naturalis, vel supernaturalis: quicquid bonæ valetudinis, roboris, indolis, ingenij, scientiæ, prudentiæ, eloquentiæ: quicquid bonæ voluntatis, gratiæ, donorum gratis datorum, id totum

similiter guttula est perexigua gratis in te deriuata ex infinito omnis boni Oceano; ex gratuita eius liberalitate, in eum finem, vt ipsum auctorem omnium donorum agnoscas, ames, glorifices, acceptisque talentis ad illius gloriam, tuam, proximorumque salutem promouendum strenuè vtaris.

Quàm æquum igitur est, vt in mare illud immensum refluant, ex quo fluxere, omnium tibi communicatarum flumina gratiarum? Vt te ipsum totum cum omnibus animæ & corporis dotibus tibi cōcessis in solidum impendas seruitio eius, à quo quicquid es, quicquid habes, quicquid potes, gratis accepisti? Amor, feruor corpus & animam diuino obsequio promptè consecrandi, & constanter impendendi.

In Festo Corporis Christi.

v. *De causis institutæ huius solemnitaris.*

I. **V**oluit æternus Pater solennem hanc Theophoriæ celebritatē, instinctu Spiritus sancti, ab Ecclesia Christi Filij sui Sponsâ toto orbe institui, ac festiuis gaudijs frequentari.

1. Vt debitus honor sanctissimæ carni Saluatoris nostri per publicas vias in
pas-